

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200799
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8220200799.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobkyne: Q. Y., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX J. XX, právne zastúpená: Mgr. Matúš Macko, advokát so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom Majerníková 3479/3A, 841 05 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 680,00 Eur s príslušenstvom a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 680,00 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 680,00 Eur od 27.05.2020 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 800503957, z 26.11.2014, uzavretej medzi účastníkmi konania, v bode 2. v znení: „Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 210,00 Eur (ďalej len „odplata“), čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 30 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 06.05.2020 domáhala voči žalovanému uloženia povinnosti vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 680,00 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 680,00 Eur, od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému, do zaplatenia a ďalej určenia, že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 26.11.2014, v bode 2. v znení „Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 210,00 EUR (ďalej len „odplata“), čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 30 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie.“ je neprijateľná a z tohto dôvodu neplatná.

1.2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 26.11.2014 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Na základe tejto zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 700,00 Eur. Žalobkyňa sa žalovanému zaviazala zaplatiť celkovú čiastku vo výške 1.380,00 Eur do 26.11.2015. V zmluve je uvedená odplata vo výške 210,00 Eur, čo predstavuje RPMN vo výške 30 %, úrok vo výške 67,14 % ročne, čo predstavuje sumu vo výške 470,00 Eur a priemerná RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver je 15,89 %. Žalovanému žalobkyňa na predmetný úver zaplatila 1.380,00 Eur.

1.3. Ďalej žalobkyňa uviedla, že bod 2. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere považuje za nejasný, nesprávny a klamlivý. Žalovaný jej neposkytol reálne plnenie za odplatu vo výške 210,00 Eur uvedenú v tomto bode. Ako súčasť formulára zmluvy nebola táto zmluvná podmienka individuálne dojednaná a svojou výškou na jednej strane a absenciou, zodpovedajúceho protiplnenia na strane druhej, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť na aký účel veriteľ predmetnú odplatu používa. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje odplatu za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľom vopred známe, ani len svojím obsahom. Pojem neprijateľná podmienka, vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť súd preveruje z úradnej moci (rozsudok SD EÚ C-240/98 až C-244/98). Neprijateľná podmienka upravená v spotrebiteľskej zmluve je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ). Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 210,00 Eur má nejasný účel, nakoľko v bode 3. zmluvy je vyčíslený úrok vo výške 470,00 Eur. Údaj o výške RPMN 30,00 % je už na prvý pohľad uvedený nesprávne a klamlivo, pretože za žiadnych okolností RPMN nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba, v tomto prípade 67,14 %. RPMN vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. i/ zák. č. 129/2010 Z.z.), do ktorých je zahrnutý aj úrok.

1.4. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Konkrétne podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: - adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ), - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ), - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ), - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). V súvislosti s povinnosťou dodávateľa uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere aj predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN, poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/7/2017, zo 06.04.2017, z ktorého citovala: „K údaju o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údaji o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcia jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne konštatoval súd prvej inštancie, že už len z tohto jediného dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (porov. rozsudok KSP0 sp.zn. 3Co 124/2016 z 3.11.2016). Je pritom nesporné, že v predmetnej zmluve spomínané predpoklady pre výpočet RPMN uvedené nie sú. Súd len pripomína, že tá istá povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 a to v článku 10 ods. 2 písm. g/.“

1.5. Podľa ZoSÚ sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak: - zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ), - v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ). Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 26.11.2014 neobsahuje vyššie uvedené náležitosti a je v nej uvedená nesprávna výška RPMN, preto je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov.

1.6. Aj keby úver nebol bezúročný a bez poplatkov z dôvodov uvedených vyššie, tak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 67,14 %. V tejto súvislosti poukázala na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v novembri 2014, vo výške 10,73 % p.a.. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v Zmluve je viac ako šesťnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s

§ 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009). Vzhľadom na uvedené považuje ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 26.11.2014 vo výške 67,14 % za absolútne neplatnú.

1.7. V súvislosti s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, neprijateľnou zmluvnou podmienkou a úžernou výškou úroku, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 680,00 Eur, čo je rozdiel medzi jej platbami spolu vo výške 1.380,00 Eur a výškou úveru 700,00 Eur. O skutočnosti, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil, sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dňa 27.01.2020, o čom ako dôkaz predkladá prehlásenie združenia z 28.01.2020.

2.1. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 05.06.2020 k žalobe uviedol, že žalobkyňa so žalovaným uzatvorili dňa 26.11.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 700,00 Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala žalovanému vrátiť spolu s odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 680,00 Eur. Z uvedeného s určitosťou vyplýva, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Žalobkyňa nesie dôkazné bremeno a jej úlohou je preukázať, v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, nakoľko RPMN neabsentuje, a teda bol by to jediný dôvod prečo by bolo možné vyhlásiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve o úvere. Žalobkyňa bola dostatočne informovaná o výške RPMN. Údaj RPMN je uvedený jednak na prednej strane zmluvy o úvere a zároveň na samostatnej listine, s ktorou bol žalobkyni oboznámený a ktorá jej bola spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odovzdaná.

2.2. S poukazom na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, na § 1a ods. 1, § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. uviedol, že nariadenie definuje odplatu ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise zmluvy o úvere a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytovaní peňažných prostriedkov. Je toho názoru, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V prípade úroku ide o plnenie, ktoré je dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ale nie je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov z dôvodu, že je spojené s užívaním a vrátením peňažných prostriedkov a úrok nie je ani vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po poskytnutí peňažných prostriedkov. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v súlade s nariadením a neprevýšila dvojnásobok priemerných hodnôt RPMN ako aj uvedenie priemernej ročnej RPMN.

Žalobkyňa v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobkyňa nevyužila, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasila s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru.

2.3. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa v bode 3. uvádza nasledovné: „Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 1380,- Eur ak nie je dohodnuté inak do 26.1.2015 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi.“ Z vyššie uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 1380,- Eur s termínom splatnosti dňa 26.1.2015. Ako je v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere špecifikované, splátka vo výške 1380,- Eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 700,- Eur, z odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 210,- Eur a úroku vo výške 470,- Eur (67,14 % zo sumy istiny v prípade riadneho splácania záväzku), čím je zároveň zachovaná zákonom ustanovená povinnosť uvádzať obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmysle uvedeného je v zmluve o spotrebiteľskom úvere na prednej strane jasne určené rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov (700,- Eur + 210,- Eur + 470,- Eur = jedna splátka vo výške 1380,- Eur).

2.4. Rovnako nie je správne konštatovanie absencie údaju o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru, nakoľko tieto údaje sú zreteľne uvedené v bode 3. zmluvy o úvere: „Vzhľadom

na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 26.11.2015.“ Z uvedeného s určitou výplývajú, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti.

2.5. K čiastočnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaný tvrdil, že v prípade osoby žalobkyne má za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilý osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 CSP). Žalobkyňa navyše žiadnym spôsobom nebola k podpisu zmluvy o úvere donútená a podpisy činila bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Podľa Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 9Co/343/2013 „Nedostatok vážnosti prejavu vôle je daný tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje a ak by aj existovala, tak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria predovšetkým úkony urobené pri hre, zo žartu a podobne. Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nedostatok vážnosti prejavu vôle, zaťažuje toho, kto konal bez tohto predpokladu platnosti právneho úkonu.“ Žalobkyňa svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojim podpisom. Žalobkyňa si bola vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Súdny dvor Európskej únie zadefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov“ (z Rozsudku SDEÚ zo dňa 16.07.1998, sp. zn.: Gut Springenheide GmbH, Y. I. v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt - Amt für Lebensmittelüberwachung). V zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie bola táto definícia prenesená aj do sekundárneho práva Európskej únie, konkrétne do Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005, kde v bode 18. preambuly je stanovené, že „v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov“. V dôsledku uvedenej definície nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalobkyne, ktorá bola pri uzavieraní zmluvy o úvere dobre informovaná, avšak ľahostajná. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Žalovaný poukazuje aj na Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.01.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci D. Y. - V. a ďalší v. OHIM, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie.“

2.6. S poukazom na § 451 Občianskeho zákonníka uviedol, že má za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej subjektívnej premlčacej lehote. Premlčanie subjektívnej lehoty je možné odôvodniť presne tak, ako to vo svojom rozhodnutí vedenom pod sp. zn. 17Co/372/2015 uviedol Krajský súd v Trenčíne, dňa 27.04.2016. Svoje rozhodnutie oprel o vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru, vzniká v zásade v okamihu prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny. Žalovaný dovoľuje opätovne poukázať na to, že požadovaný nárok žalobkyne zo zmluvy o úvere sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 26.11.2017 (t.j. po uplynutí subjektívnej lehoty, ktorá začala plynúť dňa 26.11.2015, kedy žalobca poukázal na účet žalovaného splátku nad rámec sumy istiny). Žalobkyňa svoju žalobu uplatnila na tunajšom súde až dňa 06.05.2020. Žalovaný má za to, že subjektívna premlčacia lehota začala plynúť najneskôr nasledujúcim dňom odo dňa 26.11.2015, vzhľadom k skutočnosti že od tohto dňa mala žalobkyňa vedomosť o úhrade, nakoľko žalovanému sumu uhradila dobrovoľne. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nielen predpokladaná vedomosť. Žalovaný v nadväznosti na uvedené má za to, že rozhodný dátum pre začiatok plynutia premlčacej doby bol ním dostatočne preukázaný. Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. K úmyselnému bezdôvodnému obohateniu Žalovaný uvádza, že Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje a z toho dôvodu sa pri skúmaní úmyslu konania osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia v trestnom práve. Zavinenie je budované na dvoch zložkách a to vedomostnej a vôľovej a podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy a nepriamy. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní zmlúv o úvere, ale bolo by nutné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzatvorenia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v

čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Je potrebné zároveň poukázať na fakt, že nároky titulu z bezdôvodného obohatenia nie sú spotrebiteľským vzťahom a z toho dôvodu je prístup zohľadňujúci záujem slabšej strany nežiadúci, ale potrebné je zachovávať rovnosť strán.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 29.09.2020, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného. Na pojednávanie sa dostavil právny zástupca žalobkyne. Právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie nedostavil. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 25.09.2020 ospravedlnil svoju neúčast' a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Keďže boli splnené procesné podmienky na prejednanie veci v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, súd vec postupom podľa § 180 C.s.p. prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

4. Na pojednávaní právny zástupca žalobkyne uviedol, že podanou žalobou sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 680,00 Eur a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalobkyňa je toho názoru, že v predmetnej úverovej zmluve absentujú obligatórne náležitosti, ktoré v tom čase vyžadoval platný a účinný zákon o spotrebiteľských úveroch. Konkrétne náležitosti, ktoré absentujú uviedli v písomnom vyhotovení žalobného návrhu. Z uvedeného dôvodu majú za to, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Keďže žalobkyňa na predmetný úver zaplatila splátky spolu vo výške 1.380,00 Eur a úver jej bol poskytnutý vo výške 700,00 Eur, vzniklo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu vo výške 680,00 Eur. Súdu dávame tiež do pozornosti, že v predmetnej zmluve je uvedená ročná úroková sadzba vo výške 67,14 %, čo je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a tento úrok je teda absolútne neplatný. Pokiaľ sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, tu odkázal na písomné vyhotovenie žalobného návrhu. Obdobná zmluvná podmienka žalovanej spoločnosti už bola mnohokrát súdmi určená za neprijateľnú z toho dôvodu, že je neurčitá, spotrebiteľ nemá vedomosť, na aké plnenie sú tieto finančné prostriedky použité a dochádza tak ku klamaniu spotrebiteľa. V minulosti takmer totožná zmluvná podmienka žalovanej spoločnosti bola označovaná ako administratívny poplatok a v danom prípade došlo len k zmene názvu z administratívneho poplatku na odplatu. Ale v konečnom dôsledku sa na tejto zmluvnej podmienke nezmenilo vôbec nič. Navrhol teda, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobkyňi právo na náhradu trov konania v prípade úspechu. Pokiaľ sa jedná o námietku premlčania, je toho názoru, že táto je v celom rozsahu nedôvodná. Žalobkyňa sa o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej spoločnosti dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dňa 27.01.2020, kedy žalobkyňa predložila združeniu všetky podklady. Toto združenie do určitej miery mohlo vysloviť svoj právny názor, kedy prvýkrát nadobudla žalobkyňa vedomosť o týchto skutočnostiach. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Cdo/67/2011, ktorý vo svojom odôvodnení jasne uviedol, že subjektívna premlčacia doba začína plynúť od preukázateľného nadobudnutia vedomosti o vzniku bezdôvodného obohatenia. Teda laicky povedané, spotrebiteľ má nadobudnúť vedomosť o tom, že nemusí platiť a nie o tom, že platiť má. Pokiaľ sa jedná o objektívnu premlčaciu dobu, v danom prípade už existuje pomerne rozsiahla rozhodovacia prax krajských súdov, ktoré na obdobné situácie aplikujú 10 ročnú premlčaciu dobu. Navrhol súdu, aby aj v tomto prípade takto učinil. Bola to žalovaná spoločnosť, ktorá vytvorila vopred pripravený formulár, v ktorom neuviedla povinné náležitosti a navyše požadovala úroky v rozpore s dobrými mravmi a je ťažko predpokladať, že dochádzalo k úžere z nebanlivosti, resp. bez toho, aby žalovaný o tom mal vedomosť. V danom prípade je absolútne vylúčené, aby žalovaná spoločnosť nemala vedomosť o tom, že od spotrebiteľky (žalobkyne) prijíma plnenia, na ktoré nemá nárok. V danom prípade teda neuplynula ani subjektívna, ani objektívna premlčacia doba.

5. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výpisu z klientskej zóny, priemernej úrokovej miery z úverov, prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6.1. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 26.11.2014 medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako spotrebiteľom vyplýva, že podľa bodu 1 zmluvy žalovaný sa zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 700,00 Eur a žalobkyňa ako spotrebiteľ sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 680,00 Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 1.380,00 Eur.

6.2. Bod 2 zmluvy je v znení: „Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 210,00 Eur (ďalej len „odplata“), čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 30 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie.“

6.3. Podľa bodu 3 zmluvy úrok je vo výške 67,14 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 470,00 Eur. Spotrebiteľ sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 1.380,00 Eur, ak nie je dohodnuté inak do 26.11.2015. Ďalej sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastáva dňa 26.11.2015. Spotrebiteľ berie na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 15,89 %.

7. Podľa čl. 07 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, RPMN podľa zmluvy bola vypočítaná rovnicou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov úveru na jednej strane a výšku odplaty na strane druhej, a to nasledovne: Pri výpočte RPMN sa vychádza z predpokladu, že zmluva zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve. Predpoklady pre výpočet RPMN sú celková výška úveru, výška odplaty a termín splátky istiny a odplaty (s výnimkou úroku, notárskych poplatkov, poplatkov za nedodržanie záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere a iných poplatkov, kde ich zahrnutie do RPMN vylučuje všeobecne záväzný právny predpis).

8. Z výpisu z klientskej zóny vyplýva, že žalobkyni bol zo strany žalovaného poskytnutý úver v celkovej výške 700,00 Eur, pričom žalobkyňa celkovo zaplatila žalovanému na úhradu úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXX sumu 1.380,00 Eur.

9. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778 zo dňa 28.01.2020 vyplýva, že žalobkyňa sa na predmetné združenie obrátila so žiadosťou, že potrebuje poradiť s úverom, ktorý má od žalovaného. Dňa 27.01.2020 im žalobkyňa predložila Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.11.2014, po posúdení ktorej ju informovali, že zmluva je podľa ich názoru zmluvou bezúročnou a bez poplatkovou a taktiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

17. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

18. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

21. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

22. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník

premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

24. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

25. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

28. Podľa § 298 ods. 1 C.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

29. Podľa § 298 ods. 2 C.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

30. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

31. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

32. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

33. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

36. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

37. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

38. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

39. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

40. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

41. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/20150101>> naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

42. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

43. Podľa čl. 3 bod. 1 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe dôvery.

44. Podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

45. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

46. Podľa § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

47. Podľa § 186 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

48. Súd o veci rozhodol na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 C.s.p.), ku ktorému dospel na základe výsledkov vykonaného dokazovania (§ 185 a nasl. C.s.p.) a zároveň v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. považoval za nesporné aj skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela.

49. V konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.11.2014, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý zo strany žalovaného úver, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť spolu s odplatom a úrokom. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

50. Právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným založený predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere súd posúdil ako vzťah spotrebiteľský podľa § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a zároveň podliehajúci právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Súd vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., pretože ako právnická osoba poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa uzavrela predmetnú zmluvu ako fyzická osoba, pričom zo zmluvy nevyplýva, aby úver brala na účel výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania, a teda má v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva je tak v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvou spotrebiteľskou.

51. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 upravuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle odseku 1 musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno vyhotovenie. Zároveň podľa odseku 2, zmluva musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj ďalšie náležitosti špecifikované v písm. a) až y). Zároveň predmetný zákon v § 11 ods. 1 písm. b) v prípade absencie náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) stanovuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

52. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nesporne preukázané, že táto neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a taktiež predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je síce uvedená RPMN vo výške 30 %, avšak tento údaj nie je správny, keďže RPMN, ako vyplýva z predložených listín, nebola vypočítaná podľa vzorca podľa § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

53. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 2 písm. i) vymedzuje ročnú percentuálnu mieru nákladov ako celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom definuje § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch ako celkovými nákladmi

spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Z uvedených ustanovení vyplýva, že pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov je potrebné vychádzať z celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť a ktoré sú veriteľovi známe. V danom prípade bol žalovaný v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný vrátiť žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 700,00 Eur a ďalej bol povinný podľa zmluvy zaplatiť žalobcovi odplatu vo výške 210,00 Eur a úroky vo výške 470,00 Eur, t.j. celkové náklady spotrebiteľa podľa § 2 písm. g) v spojení s § 19 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré musel žalovaný žalobcovi zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere boli vo výške 680,00 Eur. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v spojení s čl. 07 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru však vyplýva, že žalobca pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov zohľadnil ako náklad iba výšku odplaty v sume 210,00 Eur, keďže v zmluve uviedol ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 30 %. Zároveň z čl. 07 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru jednoznačne vyplýva, že žalobca pri výpočte RPMN vychádzal z predpokladov ako výška úveru, výška odplaty a termín splátky istiny a odplaty (s výnimkou úroku, notárskych poplatkov, poplatkov za nedodržanie záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere a iných poplatkov, kde ich zahrnutie do RPMN vylučuje všeobecne záväzný právny predpis). Z uvedeného plynie záver, že žalobca pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov nezohľadnil úrok ako jednu zo zložiek celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, čo je v rozpore s § 2 písm. i), g), § 19 zákona o spotrebiteľskom úvere. Zároveň z uvedeného vyplýva, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú správne uvedené predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, keďže žalobca vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru uviedol, že jedným z predpokladov je výška odplaty s výnimkou úroku, čo však nezodpovedá § 19 zákona o spotrebiteľských úveroch, kde do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom je potrebné zahrnúť aj úrok ako to vyplýva z § 2 písm. g), i) zákona o spotrebiteľských úveroch.

54. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je jedným z najdôležitejších údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keďže sú v ňom zohľadnené všetky náklady, ktoré musí dlžník, t.j. spotrebiteľ za úver veriteľovi, t.j. dodávateľovi zaplatiť. Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená správna výška ročnej percentuálnej miery nákladov a ani správne predpoklady potrebné na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, dospel súd k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch.

55. Zároveň v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, a sice doba trvania zmluvy spotrebiteľského úveru. Zmyslom uvedeného ustanovenia zákona je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje časovú špecifikáciu doby trvania zmluvy a zároveň dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Termín konečnej splatnosti je v zmluve o úvere uvedený, avšak doba trvania zmluvy absentuje, keďže v nej chýba presné časové vymedzenie obdobia trvania zmluvy.

56. Súd prvej inštancie ďalej konštatuje, že zmluva o úvere neobsahuje uvedenie údajov o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch.

57. Vzhľadom na nedodržanie vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona.

58. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobkyňa ako dlžníka bola povinná žalovanému ako veriteľovi vrátiť iba ním poskytnutú sumu finančných prostriedkov, t.j. sumu 700,00 Eur. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania žalobkyňa do dňa podania žaloby uhradila na svoj dlh celkovo sumu 1.380,00 Eur. Z uvedeného dôvodu došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, keďže tento prijal od žalobkyne plnenie bez právneho dôvodu a to vo výške 680,00 Eur (1.380,00 - 700,00), ktoré je v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka žalovaný povinný vydať žalobkyňi.

59. Súd sa musel vyrovnáť s námietkou premlčania, ktorú v priebehu konania vzniesol žalovaný. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, t.j. v subjektívnej premlčacej dobe, najneskoršie sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. v objektívnej premlčacej dobe. Začiatok objektívnej a subjektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho začiatku, plynutia aj konca. Ak skončí plynutie niektorej z nich, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu.

60. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď sa žalobkyňa dozvedela, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že o skutočnosti, že na jej úkor sa mal žalovaný obohatiť sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dňa 27.01.2020, pričom z vyhlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vyplýva, že o tejto skutočnosti bola z ich strany žalobkyňa informovaná dňa 27.01.2020. Teda najskôr 28.01.2020 začala žalobkyňa plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia a v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka by uplynula dňa 27.01.2022 a keďže žaloba bola podaná na súd dňa 06.05.2020, v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka táto premlčacia doba neuplynula.

61. Pokiaľ ide o vyriešenie otázky, či na daný prípad je potrebné aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, súd poukazuje na väčšinou rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove (napr. rozhodnutie sp.zn. 21Co/72/2014), z ktorej vyplýva, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou, je poskytovateľom spotrebiteľských úverov na profesionálnej báze, preto sa predpokladá u tejto spoločnosti vyššia odborná úroveň a dodržiavanie právnych predpisov vzťahujúcich sa na poskytovanie spotrebiteľských úverov. Žalovaný pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj oveľa väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia týchto zákonných povinností. V čase uzatvárania zmluvy žalobkyne so žalovaným už niekoľko rokov platili ustanovenia o spotrebiteľských úveroch. Rovnako aj o spôsobe a podmienkach uzatvárania zmluvy, ktoré sú upravené v Občianskom zákonníku. Ak žalovaný obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch neúvedením všetkých požadovaných náležitostí, toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobkyňou v snahe získať prospech, ťažko je možné uveriť, že žalovaný nevedel, čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený. Konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počítal s 10-ročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počítá odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. kedy boli zo strany žalobkyne vykonané jednotlivé úhrady splátok úveru. Žaloba bola podaná na súd dňa 06.05.2020, pričom žalobkyňa vykonala úhrady po uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 26.11.2014. Z uvedeného vyplýva, že 10-ročná objektívna premlčacia doba podľa § 122 Občianskeho zákonníka neuplynula, keďže žaloba bola podaná na súd dňa 06.05.2020.

62. Z vyššie uvedeného vyplýva, že námietka premlčania vznesená žalovaným nie je dôvodná, preto súd žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 680,00 Eur vyhovel a zaviazal žalovaného na jej zaplatenie žalobkyňi. Ďalej súd vyhovel žalobe aj v časti úrokov z omeškania a v zmysle žalobného návrhu postupom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal žalobkyňi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.05.2020 do zaplatenia. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 25.05.2020, teda v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka nastala dňa 26.05.2020 splatnosť nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia a dňom 27.05.2020 sa žalovaný dostal ohľadne tohto plnenia do omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

63. Súd sa ďalej zaoberal tým, či zmluvná podmienka obsiahnutá v bode 2. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobkyňa v predmetnom zmluvnom dojednaní sa zaviazala zaplatiť odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 210,00 Eur, čo má predstavovať ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 30 % ročne, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru.

64. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná.

65. Ako už súd vyššie uviedol (odseky 52. až 54. odôvodnenia), v bode 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedená RPMN vo výške 30 % je nesprávna, keďže nebola vypočítaná v zmysle § 19 zákona o spotrebiteľskom úvere.

66. Zároveň v zmysle § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne, pričom priemerná RPMN je v danom prípade vo výške 15,89 %, čo vyplýva z bodu 3 zmluvy (odsek 6.3. odôvodnenia). Z bodu 2. Zmluvy vyplýva, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 700,00 Eur je vo výške 210,00 Eur. Okrem odplaty vo výške 210,00 Eur mala žalobkyňa podľa bodu 3. Zmluvy zaplatiť žalovanému aj úrok vo výške 470,00 Eur.

67. Avšak z ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvorí úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že výška odplaty nie je v bode 2. Zmluvy uvedená správne, keďže do nej, okrem sumy 210,00 Eur, nie je zarátaný úrok vo výške 470,00 Eur. Teda celková výška odplaty v zmysle uvedeného nariadenia vlády je vo výške 680,00 Eur, čo pri výške úveru vo výške 700,00 Eur, predstavuje RPMN vo výške 97,14 %. Zároveň z uvedeného vyplýva, že celková výška odplaty v zmysle § 1a nasl. Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. je vo výške 97,14 % ročne, čo znamená, že prevyšuje najvyššie prípustnú výšku odplaty v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1a ods. 1 nariadenia vlády, keďže niekoľkonásobne prevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá je v zmysle vyššie uvedeného vo výške 15,89 %. Zároveň z bodu 2. Zmluvy nie je zjavné, čo má tvoriť v zmysle § 1 ods. 1 nariadenia vlády odplatu vo výške 210,00 Eur, teda či sa jedná o poplatok, iné odplatné plnenia alebo náklady.

68. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v S. sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje.

69. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka uvedená v bode 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX z 26.11.2014, uzavretej medzi účastníkmi konania, v znení: „Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 210,00 Eur (ďalej len „odplata“), čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 30 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedená zmluvná podmienka, ktorú žalovaný ako dodávateľ naformuloval do vopred pripravenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zavádza žalobkyňu ako spotrebiteľa, že výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 210,00 Eur, pričom skutočná výška odplaty je až vo výške 680,00 Eur, pričom uvedená výška prevyšuje maximálnu výšku odplaty podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov

bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

70. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol vo veci samej tak, ako je uvedené v I. a II. výroku tohto rozsudku.

71. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

72. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa mala plný úspech vo veci, preto jej súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).